

va resoldre's amb la pomada resolutive i la permanència d'uns dies al llit. Crec inútil tenir de manifestar que en cap d'aquests casos he percebut ni un cèntim en concepte d'honoraris; a més, en tinc jo cap culpa de què el company no volgués cobrar durant els primers mesos de la malaltia i el mateix company Albiol volgués cobrar des de la meua marxa a Ulldecona? No creieu, companys que si hagués cobrat hauria tingut més llibertat per a obligar-lo a visitar al senyor Llatse, encara que dit senyor no el volgués cridar sota el pretext de què tenia més confiança en mi?

Aquesta és estimats companys, la meua podríem dir-ne ODISSEA dels meus dos últims anys de la meua vida en el poble de Masdenverge, de tan funestos records, i aquests exposats són els pecats que jo he comès, però com que han arribat a les meves oïdes certes remors de què en la denúncia fins s'han atrevit a retreure fets que afecten a la meua honra i fins la meua moralitat, els hi dec dir que certs fets que varen atribuir-me completament falsos en els primers mesos d'estar a Masdenverge, varen ésser retrets a última hora, quan vaig negar-me a dimitir la titular; en canvi, tinguin en compte que aquests mateixos senyors foren els que estaven disposats a firmar el contracte i els que varen augmentar la nòmina de la titular, en mil pessetes l'any. És que la moralitat vaig perdre-la només a última hora i quan estava malalt?

Abans d'acabar, vull fer una consideració a la Junta; equivocada o no, tenia el concepte de què la Mutual era una entitat de companys, una societat feta exclusivament per a cobrir al malalt de les despeses i perills d'una lesió qualsevol, en fi, una veritable obra benèfica en la que sols es castigava al que cometia un engany o frau com indica el Reglament o al que exercia la professió en el veritable sentit de la paraula és a dir, quan un exerceix per a cobrar o amb un altre fi egoista. Però és aquest cas meu cap acte reprovable? I jo pregunto: quina hauria estat la conducta de tots els altres companys? A més, la llei admet sempre les circumstàncies agravants i les atenuants. Perquè, és igualment culpable el que roba un pa, per a donar menjar als seus fills, que el roba o estafa grans quantitats? No diu també el Reglament que en casos de dubte es resolgui en favor del mutualista? Jo, companys, no he tingut cap sorpresa de què l'Ajuntament, el poble de Masdenverge, tot el caciquisme en massa i fins alguns companys es possessiu en contra meua, però el que no he pogut explicar-me ha estat l'actitud del Sindicat, i menys encara de la Mutual, a la que seguidament vaig advertir de les persecucions i venjances de què era objecte i a pesar de tot això no ha volgut ni tan sols escoltar-me.

I ara per acabar, sols em resta afegir el que segueix: el Sindicat fou creat per a la defensa dels interessos morals i materials dels metges i per al major ennobliment de la funció social encomanada a l'estament mèdic; i jo

puc dir que a no tenir la misèria dels pocs interessos de família, per l'actuació, sigui equivocada o sigui deficient del Sindicat, he perdut la plaça, he sigut destituït del càrrec de Titular, negada la iguala perduts els deutes endarrerits, sentenciat a pagar multes i la substitució; i, per si no n'hi havia prou, denegats els subsidis de la Mutual i en convalescència d'una llarga i molesta malaltia, hauria arribat a morir-me de necessitat. De què m'ha servit ésser soci fundador del Sindicat i de la Mutual? Si avui no m'he mort de fam he perdut en canvi a la vora de deu mil pessetes en perjudici del meu fill, malalt també d'ulcus duodenal que l'ha obligat a deixar els estudis i no sé si els podrà continuar.

Ara teniu companys vosaltres la paraula; no us demano caritat, perquè no em sento culpable de cap mal fet i vaig amb el cap molt alt a tot arreu, però sí us demano justícia i companyonia, que d'això sí que n'he trobat a faltar.

Totes les cartes i documents seran presentats el mateix dia de la Junta, ja sigui personalment o per mediació de persona de la meua confiança.

Enric Juan i Camps
(Signat)

A més de les declaracions que el propi interessat fa espontàniament en la lletra transcrita, el Consell Administratiu de la Mutual Mèdica té proves documentals suficients per a justificar davant de la Junta General que el soci Dr. Enric Juan i Camps exercia la professió en diversos casos durant el temps que gaudia de subsidis d'invalidesa. Les proves són, no solament dels mesos que el Consell li va retenir els subsidis, sinó àdhuc dels mesos de gener, febrer i març, que el Dr. Enric Juan i Camps va cobrar com a invalid total.

Per l'evidència dels fets comprovats documentalment, la Mutual Mèdica es va veure obligada a denegar els subsidis del repetit company i no té perquè comentar ni immiscuir-se a les altres manifestacions que fa en la seva lletra i que per res afecten a la Mutual.

B)

Cas del Dr. Joan Barba i Riera

El Consell Administratiu de la Mutual Mèdica, en sessió celebrada el dia 16 de novembre de 1932, va prendre el següent acord, que es sotmet a la consideració de la Junta General:

“Entre les sollicituds examinades figuren les del Dr. Joan Barba i Riera als Grups I, II, III,